

блоки та розташовують їх у необхідній послідовності. Контрольним моментом для цієї діяльності може бути групове обговорення, аналіз відповідності обраних моделей речовій ситуації та досягнення учасниками спілкування обраного комунікативного завдання.

Також необхідно зупинитися на роботі з текстами професійної спрямованості з подальшим їхнім змістовним аналізом, розподілом на змістовні частини, встановленням причинно-наслідкових зв'язків, основної, ілюструючої та дублюючої інформації. Дуже добре зарекомендували себе усні та письмові завдання, які виконуються за такою схемою: вихідний мовний зразок → інструкція (підказка) → пауза для виконання → ключ → пауза для самокорекції.

До аудиторної самостійної роботи також можна віднести контрольні роботи. Під час створення таких робіт до них треба включати завдання, аналогічні тим, що були виконані студентами на заняттях.

Серед позааудиторних видів робіт треба виділити читання художніх текстів з подальшим виконанням завдань творчого характеру: написання власного варіанта закінчення даної історії, створення розповіді на задану тему або розповіді за картинкою, створення мультимедійної презентації і т. ін.

До організації самостійної роботи треба підходити творчо, гнучко та диференційовано відповідно до рівня мовної підготовки слухачів. Тільки тоді ми можемо розраховувати на успішний кінцевий результат.

О. В. Корольова

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ВИКЛАДАЧЕМ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ

Загальновідомо, що обов'язковим компонентом і одним з головних критеріїв успіху самостійної роботи є контроль знань студентів. Наша система організації викладачем самостійної роботи включає три основні методи.

Метод усного контролю (опитування) - цей метод є одним з найбільш ефективних для іноземних студентів. Він розвиває в іноземних учнів навички розмовного та наукового стилю мовлення, логічного мислення і відтворення засвоєних знань. Метод зручно застосовувати при поясненні нового матеріалу у формі діалогу зі студентами, спираючись на раніше засвоєний матеріал. Таким чином відбувається контроль знань та ініціюється активність студента при вивченні нового матеріалу.

Метод письмового контролю, мета якого є розвиток логічного і альтернативного мислення, вміння відтворювати в письмовому вигляді основні поняття, пояснені викладачем усно.

Шляхи досягнення цього методу:

- диктанти, де студент письмово відтворює усне мовлення;
- контрольні роботи, де здійснюється комплексна перевірка теоретичних знань і практичних навичок з теми;
- контрольні роботи тестового типу, коли з запропонованих відповідей необхідно вибрати правильні;
- контрольні роботи «на вибір», коли з запропонованої кількості завдань необхідно виконати їхню певну кількість, причому завдання вибирає сам студент (з шести завдань потрібно зробити три на певну оцінку за вибором студента). Такий тип контрольної роботи дозволяє викладачеві здійснювати надалі диференційований підхід до студентів;
- письмове опитування, пов'язане з матеріалом попередніх занять, яке є необхідним для розуміння нової теми. Причому один зі студентів пише на дошці, що сприяє ретельній підготовці студентів вдома, перед заняттям і забезпечує наочний матеріал для заняття.

Метод паралельного контролю, суть якого в тому, що група ділиться навпіл, одна підгрупа виконує письмове завдання, а інша працює з викладачем усно. При цьому в першій підгрупі паралельно з навичкою самостійної роботи виробляється звичка зосередження і концентрації уваги.

Реалізація цілей і завдань самостійної роботи іноземних студентів, а також своєчасний контроль знань сприяє успішній адаптації іноземців до нашої системи освіти. Самостійна робота розвиває навички самоосвіти, тренує самодисципліну, привчає до самоорганізації.

А. О. Каграманян, О. В. Кравченко

СТУДЕНТ ЯК СУБ'ЄКТ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ

Сучасні студенти (бакалаври, магістри, аспіранти) – молоді люди, які виростили в умовах відкритого багатомовного суспільства, активні, мобільні, амбітні, цілеспрямовані. Зростанню студентської мобільності сприяє отримання Україною безвізового режиму з країнами Європейського Союзу. Завдання університетської освіти полягає в тому, щоб допомогти молоді розкрити свій потенціал, навчити вчитися, бути самостійними, наполегливими, відкритими, відповідальними за себе та за країну. Програми академічної мобільності, особливо міжнародної, дозволяють пройти навчання (семестр або навчальний рік у партнерському університеті), удосконалити практичні навички володіння іноземними мовами та встановити міжкультурні діалоги, ознайомитися з досвідом закордонних освітніх систем, врешті-решт підвищити конкурентоспроможність випускника на внутрішньому та міжнародному ринку праці.